

Φύση ζωής ή αίσθη εξαιρετικά πολιτικής;

Η έννοια της εξουσίας έχει τεθεί ως κύριος προβληματισμός των φιλοσόφων τα τελευταία χρόνια. Η άσκηση της ισχύος και η αδύναμη κατάληξη των όποιων επιθυμιών ενός ισχυρού έχουν αποχολίσει την ηλιόφρονη των "συνετομένων" ανθρώπων καθώς η ηθική επέμβαση των θεοτήτων αυτών συνιστά διαφορετικές απόψεις. Οι διενέξεις μεταξύ δουλοπύου και ανθρωπιστικά αδιόρθωτων έχουν προσάτως επιδεινωθεί καθιστώντας αναγκαίο του εαυτή καθορισμό της έννοιας και δυνατά.

Σε απόσπασμα από τον Γοργία του Πλάτωνα διατυπώνεται η άποψη ότι οποιαδήποτε είναι σε θέση να υποστηρίξει τις πεποιθήσεις του και δύναται να καλύψει κήποις του ανόχου, κωφίζει αβίαστα να πράξει υπέρ το πρόσωπο του δουλού. Αντιθέτως, ευεμία που υποστηρίξω του παραπάνω ισχυρισμό είναι από την φύση τους ατέλη όντα, ανίκανα να ικανοποιήσουν τις ηδονές τους με αποτέλεσμα να προσβιβάζονται με δικαιοσύνη ως αντιποδο στην υποτέλεια τους. Έτσι, αποδομούν στον περιορισμό των προνομίων των φυσικά ανώτερων, μειώνοντας την ελευθερία τους σε μία προσπαθεια να εξεφορρηθούν την αβροττα και την κατώτεροτητα τους σε σύμφωνη με αυτή.

Με μια ανάλογη χρήση αποδείχεται και ο Thomas Hobbes όταν συλλαμβάνει την "φυσική κατάσταση" της ανθρωπότητας ύπαρξης σαν ~~μία~~ ^{μία} κενόδοξη πορεία της ζωής καθεσώου. Ανθρωπιστικός πιδος της ζωής του, αποσεί το γεγονός ότι αυτοθυσίας του καθεσώου είναι "αυτοθυσία" του, ανεξαρτήτως του μέσου που θα επιμαρτυρεί. Συνεπώς, ο ανόρθωτος και φυσικός ανθρωπισμός των ανθρώπων είναι άμεση απόρριψη της προνομιάς του, μέσω της οποίας ισοπεδώνεται οποιαδήποτε συστηματική εφιαδίριση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Για την αποσκευή όλων των περιστατών, θεωρώ εύλογη την παρέμβαση ενός ενιαίου και καθολικού πολιτικού προγράμματος, όπου θα υπαδικύεται κάθε αυταρχία συμπεριφορολογική. Η διαμόρφωση μιας κοινής πολιτοπολιτικής ατζέντας αφενός θα συμβάλει στην αρμονική λειτουργία της Κοινωνίας και αφετέρου θα πυροδοτήσει ειμμέτως τη συνείδηση του παγκόσμιου πολιτικού. Με άλλα λόγια, ένα υγιές σύστημα με την μορφή Κοινωνικών συμβολαίων, που θα απαιτήσει την παραχώρηση κάποιων ελευθριών είναιτι του συλλογικού καλού, θα ήταν καέλτικη για την ανάπτυξη των τεχνών, των επιστημών και προπάντων της ανευρωτικής ευμερίας των αδιώτων.

Άλλωστε, είναι πλέον βέβαις ότι έπεται από κάθε πολιτικό ζήτημα βίας είναι αναπόφευκτη η χάραξη μιας οπισθοδρομικής πορείας με ηρεβεντές το χάος και του φυχνιάματος. Στο σημείο αυτό, αξίζει να γίνει μία παραπομπή στην Κομφουκιώδη προσοχή όπου ο Κανν όριζε ως καλή, μία πράξη ποσοία, αν είχε καθολική εφαρμογή θα βελτιώνε την Κοινωνική συστη. Για τον λόγο αυτό, πιστεύω ότι η απεριόριστη αξιοσημείωση δύναμεις στους κάποιους ενός ανθρώπινου κόσμου, θα οδηγήσει στις συβινές μας ψυδές υποβολές και στην συνύπαρξη των αδιώτων με το πρότυπο μιας άμωρης καίας.

Αυτοί, είναι επιχειρήματα για το οποίο οι δύο απόψεις που μας παρεόθησαν είναι είνονες, αποτελεί η βιέννη και μόνον, ενός τέτοιου συστήματος Αντουόνην εύβαση θα ήταν η υποσηγή των γυναικών, οι οποίες είναι από την φύση τους ηγότερο ρωμαλαίες, στους άνδρες, για την καλύτερη των ηδονιών και επιθυμιών. Αρμεί να ανατοχισθεί ναυεις τα αποτελέσματα

τείρας αλληλεγγύης ~~αλληλεγγύης~~ ^{μηχανής} όπου η θηλυές υποστά-
 σεις δεν θα είχαν κανένα λόγο επί οποιαδήποτε δέσμευσης Αμνι
 η υποιδέμευση "δύσκη" και αμολαση υπονωια δεν θα
 μαθηζόταν από φυσικομαθηματικές τις οποίες σήμερα καθε
 κοίτη ενδρωσης αποδομάρει; Δεν θα χαραμαζόταν από
 κτηδος αβαλινω ούτω, υποχείρια και χειροφυζόμενα των
 αυδρών;

Ο ίδιος ο θεός Χριστός, συνιστά το πιο έμμετρο παραδειγμα ότι
 ένα σύστημα ηρώτητας και θωρακισμού μπορεί να γίνει απο-
 δεικτό αμόμω και από τους πιο δόξιοτας. Δεν ήταν λίγα
 αυτοί που θεοδισμαυ πρ ιδέα της Ιωάννας και των ψυχικών
 αρετών, αμολαδύνας του Ιησού και δρόμο για τη ~~εξουσία~~
 ερμαδίδουση της Αύομω μέσω δηλώσεως άδεις ~~αφή~~
 να αναλογιστού ότι ο Ιησούς δεν επηρεαδουώσε απομειωσιμα
 του ορθομωυτικού Νεβία και Θεό, αλλά ένα από τα πιο ~~εξέχονα~~
 σύμβολα ειρήνης και αταρξίας.

Προβληματικά, αντιλαμβάνομαι ότι η θεωρητικω του Αριστο-
 τέλη ~~περί~~ "πολιτικω φύου" είναι η απάντηση στα ερωτι-
 ματα που τέθηκαν παραπάνω. Ο ανδρωπος παρά τη φυσική
 του προέλευση από τα κτηνικά και "αφίστα" φύα, είναι ικανός
 να διαφοροποιηθεί σεύωνας την διυγτω πολιτική. Η ανάγκη του
 για οργάνωση και πρόοδο αλλά και η επιθυμία του για εση-
 θυχετικό επατηδύονται πατήρας από τη ερμαδίδουση μιας πο-
 λιτικής εφάρειας κατά τη άνοχη και μέσο έπαρσης του αυθεί
 που δεν πρέπει να είναι η θίασ απή η παιδώς των υπολοισιμ
 βάσει λογικών συνηριών και επιχειρημάτων.

Ηδη από τα χρυσο αιώνα της Αρχαίας Ελλάδας, ο οποίος
 έλει τοποθετηθεί στο σάχαρο του θωρακισμω οδούλησης της πα-
 χυδωμως κοινότητας, όπου των πολιτών δεν ήταν η θία, αλλά

Από τα πιο μικρά υγιεινά συστήματα μέχρι και τις πιο
 ευημερούμενες οργανώσεις η θέσπιση νόμων, συνιστά ~~το~~ κύρια
 επιταγή της πολιτικής. Αιτιολογία είναι από παράδειγμα, αυτού του
 βασιστέρου υγιεινού φορέα, το όραμα είναι εμμέτρως η ανάγκη
 μιας συστημολογικής δευτεροβάθμιας. Οι πράξεις των λαθροκω
 υφείλων να διενθύνονται από κινήσεις νομικές ή μη αρχές, οι ο-
 ποιές αν δεν εφαρμόζονται θα ασηθίσουν χωρίς διακρίσεις σε
 αντίστοιχα διοικητικά μέτρα, πάντα σύμφωνα με τις αξίες των
 ανθρωπίνων ποικιλιών.

Τέλος η πολιτική οργάνωση, ειπός από την ^{ηγο} ~~α~~ γαλλοποίηση
 αδυνατώ θα προσπαθεί και των ισχυρών από ηδονές εξερέσει
 ευαυτία τους αλλά και από το ευδωκίμο φαύλα να χάσει όλη
 της η υφαιία ίσχυ από παράγοντες που δεν είχαν λάβει υπόψη
 Με τον τρόπο αυτό, ευαυθίζεται η διασφραλισμένη άποψη ότι
 το μέλλον των ανθρώπων είναι προαπορισμένο από το περιβάλλ-
 λαν και τις συνθήκες στις οποίες γεννιόμαστε. Η ύπαρξη νόμων,
 εξασφαλίζει στα μαθητή την δυνατότητα κάλυψης των δικαιωμά-
 των του και την ποσοτική ανέλιξης - ανόρθωσης της ψυχής του.

Ηλείουσιας, θεωρώ ότι η αύση δεν εξασφαλίζει τον άνθρω-
 πο αλλά το αντίστροφο. Χάρη στην παιδεία και το ανέυμο του, υδύ
 ατομο ξεχωριστά μπορεί να επιδιώξει να φέρει η ψυχή του και
 του τρόπο ~~το~~ ~~το~~ να ευείνο επιθυμεί, χωρίς να το περιορίσαν
 οι επιβουές του εκάστοτε ισχυρά. Απαραίτητη ωστόσο προϋ-
 πόθεση είναι ~~το~~ σε βασικός των υποθέσεων και η διασίωση
 υφαιία τρόπο να δεν επιτρέψει άρνητικά το σύννομο της υγιεινής.
 Το ερώτημα να παραμένει είναι αν τελικά ο άνθρωπος έχει
 την προθυμία και τα ψυχικά απόθεμα να ανταποκριθεί με την
 φύση του, συνεπόμενος την βέλτιστη ευδοκία της ανθρωπίν-
 ητας.